

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010396
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820010396.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obžalovanému M. C., nar. XX.X.XXXX v S., bytom V. XXXX/XX, S., trestne stíhanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 3. marca 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/71/2020 zo dňa 26. októbra 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/71/2020 zo dňa 26. októbra 2020 bol obžalovaný M. C. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona., na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 0T/74/2019 zo dňa 14.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.6.2019, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov, ktorý platil od 14.6.2019, dňa 22.6.2020 v čase asi o 11.05 h viedol po ulici V. v meste S., okres Prievidza, osobné motorové vozidlo Alfa Rómeo, evidenčné číslo PD XXX FL.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 800 (osemsto) eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného proti výrokom o treste. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Nesprávnosť rozsudku súdu I. stupňa vidím vo výroku o treste, konkrétne v uložení tzv. alternatívneho druhu trestu, teda peňažného trestu namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody, a jednak v nesprávnom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Naproti tomu výrok o treste zákazu činnosti považujem za zákonný a primeraný.

Skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným je kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého sa obžalovaný dopustil tým, že viedol motorové vozidlo, počas trvania trestu zákazu činnosti, ktorý trestu mu bol uložený skorším odsúdením za skutok, ktorého sa dopustil tým, že „viedol motorové vozidlo“ pod vplyvom alkoholu. Spoločným menovateľom oboch skutkov je teda „vedenie motorového vozidla“, v prvom prípade nerešpektujúc normu viesť ho v takom stave, v ktorom by bol

schopný ho viesť bezpečne a spoľahlivo, v druhom prípade nerešpektujúc trest uložený súdom v rozhodnutí neviesť ho po určitý čas vôbec. Navyiac povinnosť uloženú súdom (zákaz činnosti), porušil ešte „počas plynutia skúšobnej doby“ skoršieho podmieneného odsúdenia, čiže vedome a vedomo o možných následkoch s tým spojených v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, o možných následkoch s tým spojených v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, o čom je každý jeden odsúdený po doručení trestného rozkazu, obzvlášť pri postupe súdu po podaní obžaloby podľa § 204 a nasl. Trestného poriadku, poučený, čomu ešte predchádza predvedenie pred sudcu pre prípravné konanie z CPZ a čas strávený v CPZ.

Zastávam názor, že v danom prípade malo byť aplikované ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, teda mal byť ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Už je pomerne sprofanovaná obhajoba typu „aký negatívny vplyv by mal nepodmienečný trest uložený obžalovanému na jeho ostatnú rodinu, na vyživované dieťa, na sociálne pomery, na neschopnosť platiť výživného, hypotéku a pod.“ Na toto všetko si obvinení a neskôr obžalovaní pospomínajú až vtedy, keď je takpovediac zle resp. vtedy, keď im to obhajcovia pripomenú, lebo majú na tento štýl obhajoby už doslova šablóny.

V prípade obžalovaného M. C. ide takpovediac len „o výživné na jedno maloleté dieťa a to v sume 120 Eur/mesačne, pretože ako vyplýva zo zápisnice o jeho výsluchu ako obvineného - priateľku nemá, býva sám v dvojizbovom byte a dieťa, ktorým argumentuje, je rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti matky a on ako otec je oprávnený sa stretávať s dieťaťom v zmysle rodičovskej dohody len za prítomnosti matky.

Na druhej strane je otázne, či vyššie uvedený záujem dieťaťa, spočívajúci hlavne v platení výživného (čo by nepodmienečný trest samozrejme narušil) prevýši záujem spočívajúci v ochrane ostatnej spoločnosti pred páchatelmi trestných činov (ostatní vodiči, účastníci cestnej premávky, chodci) a záujem na prevýchove páchatel'a. Keď ho totiž neodradila od páchania ďalšej trestnej činnosti a ani k náprave nevedla hrozba v podobe podmieneného trestu, plynutia skúšobnej doby a ani trest zákazu činnosti, tak ako ho už len odradí a bude viesť k náprave nízký peňažný trest vo výmere 800 Eur.

Navyiac ak bol súd I. stupňa právneho názoru, že postačuje uloženie peňažného trestu a nie je teda potrebné aplikovať ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, tak zastávam právny názor, že mala byť pričítaná ako prítiažujúca okolnosť aj okolnosť uvedená § 37 písm. m/ Trestného zákona. Predsa odsúdenie z roku 2019 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého skúšobná doba plynula od 27.06.2019 a skončila 26.09.2020 a ktorého trest zákazu činnosti ešte stále trvá, je odsúdením za úmyselný trestný čin z nedávnej minulosti, na ktorý je vhodné prihliadnuť. Nezastávam právny názor, že keďže trest zákazu činnosti tohto odsúdenia bol pri aktuálnom skutku porušený, tak to vlastne vylučuje pričítanie prítiažujúcej okolnosti § 37 písm. m/ Trestného zákona z dôvodu, že by išlo o dvojité pričítanie tej istej okolnosti.

Peňažný trest v zmysle § 56 ods. 2 Trestného zákona je možno uložiť páchatel'ovi prečinu, ak „vzhľadom na povahu prečinu a možnosť nápravy páchatel'a“ sa trest odňatia slobody neukladá. Zastávam právny názor, že vzhľadom na všetko vyššie uvedené nie je náprava tohto páchatel'a uložením peňažného trestu lepšie zabezpečená resp. dostatočná, a nebolo teda na mieste ukladať peňažného trestu.

Navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/71/2020-66, zo dňa 26.10.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil v časti výroku o treste a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom obžalovanému M. C. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody podľa §§ 348 ods. 1, 49 ods. 2, 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/ Tr. zák. v 1 upravenej trestnej sadzby, pre výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný nasledovne:

„S vyššie uvedeným rozsudkom súdu súhlasím a tento považujem za správny a spravodlivý, pričom sa stotožňujem s dôvodmi rozhodnutiami, ako ich uviedol súd v odôvodnení rozsudku.

Nepochybne takto uložené tresty dostatočne vystihujú spoločenskú nebezpečnosť konania a ide o tresty, ktoré v mojom prípade splnia prevýchovný účel trestu.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktoré písomne odôvodnil dňa 23.11.2020.

V odôvodnení odvolania poukazuje na to, že som účelovo mal poukazovať na negatívny vplyv môjho odsúdenia, pričom však uvádza nepravdy.

Všetky mnou uvádzané skutočnosti v podanom odpore ako aj na hlavnom pojednávaní sú pravdivé, vrátane toho, že skutok veľmi ľutujem.

Nechcem prísť o prácu, o možnosť stretávať sa s dcérou. Pripájam rozsudok, z ktorého je zrejmé, že sa s dcérou stretávam každý druhý víkend, od piatka do nedele, bez prítomnosti matky, teda nie za jej prítomnosti, ako to tvrdí prokurátor.

Riadne si plním svoje rodičovské povinnosti, ako aj pracovné, moje hodnotenie ho zamestnania bolo výslovne kladné, okrem bežných priestupkov som riadny občan a nie som osoba, ktorá by páchala trestnú alebo spoločensky nevhodnú činnosť.

Prokurátor poukazuje na záujem spoločnosti - ostatných účastníkov cestnej premávky, avšak mám za to, že v tomto prípade zovšeobecňuje „podľa šablóny“ práve prokurátor, nakoľko neprihliadol na spôsob spáchania trestného činu - t.j., že išlo o preparkovanie auta na parkovisku pri jeho vysávaní pred predajom - predaj vozidla som preukázal súdu. Nedošlo k žiadnemu negatívnemu následku trestného činu, k žiadnemu ohrozeniu zdravia, či majetku.

Okrem toho skutok sa stal 22.06.2020, pričom od 14.06.2019 viac ako rok som dodržiaval uložený zákaz. V žiadnom prípade teda nie som chronický porušovateľ uložených povinností a obmedzení, doposiaľ som bol odsúdený iba za skutok, ktorý predchádzal tomuto odsúdeniu, kde som spolupracoval s OČTK, rovnako ako v tomto prípade.

Trest odňatia slobody by bol pre mňa neprimerane prísny, s veľkou pravdepodobnosťou by som prišiel o zamestnanie, možnosť splácať úver.

Môj pobyt na slobode nie je v žiadnom prípade nebezpečný (ako vyplýva aj z dôkazov v trestnom spise), mojim záujmom je pracovať, splácať svoje záväzky, vyživovať dieťa, preto pre moju rodinu ako aj mňa by uložený druh trestu znamenal obrovský negatívny postih, s neodvratiteľnými následkami.

V zmysle súdnej praxe, v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosti, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsoby spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky... Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že v mojom prípade je namieste uloženie alternatívneho trestu a zákon nevyžaduje uloženie trestu odňatia slobody, ktorého sa domáha prokurátor.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné. “

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní prokurátor a obžalovaný zotrvali na vyššie uvedených tvrdeniach.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste, uloženom obžalovanému, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť

odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania prokurátora nie je ani namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o peňažnom treste, uloženom obžalovanému, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora podľa názoru odvolacieho súdu aj napriek paragrafovému vymedzeniu odvolacieho dôvodu v petite dôvodov jeho odvolania, že prokurátor namieta existenciu vady v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., teda že napadnutými výrokmi rozsudku okresného súdu mali byť porušené ustanovenia Trestného zákona v nepriznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a vady podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda že uložený peňažný trest je neprimerane mierny.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietané porušenie ustanovenia Trestného zákona v nepriznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. obžalovanému, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa jeho názoru okresný súd pri posudzovaní uvedenej otázky postupoval v súlade s ustálenou súdnou praxou, prezentovanou rozhodnutím č. 21/2009, publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval uvedenú odvolaciu námietku prokurátora za nedôvodnú.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť uloženého peňažného trestu, odvolací súd poukazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd uviedol skutočnosti, ktoré bral do úvahy pri určovaní druhu a výmery trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom ustálené skutkové závery majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom z odôvodnenia odvolania prokurátora nevyplývajú žiadne námietky voči správnosti okresným súdom zistených skutočností.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dal jasné a jednoznačné odpovede na to, prečo uložil obžalovanému peňažný trest namiesto trestu odňatia slobody, uloženia ktorého sa prokurátor podaným odvolaním domáhal.

Nad rámec správnych úvah okresného súdu z hľadiska argumentácie prokurátora v dôvodoch odvolania, na základe ktorých v danom prípade uložil obžalovanému peňažný trest, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že okresný súd opomenul obžalovanému priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. na základe vyhlásenia obžalovaného o vine, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal. V tejto súvislosti tento senát odvolacieho súdu považuje za potrebné uviesť, že v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe v otázke aplikácie ustanovenia 36 písm. n) Tr. zák. naďalej zotrváva na právnom názore, podľa ktorého dôvodom na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je aj vyhlásenie obžalovaného o svojej vine, ktorý právne názor je aj v súlade so zjednocujúcim stanoviskom č. 44/2017, publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí Slovenskej republiky. Uvedené pochybenie okresného súdu však odvolací súd nemohol napraviť v dôsledku absencie odvolania obžalovaného, avšak naň prihliadal v prospech obžalovaného pri posudzovaní dôvodov odvolania prokurátora.

Pokiaľ ide o otázku opodstatnenosti námietok prokurátora v dôvodoch odvolania voči neuloženiu trestu odňatia slobody, v prípade uloženia ktorého by prichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa ustálenej súdnej praxe ani spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nie je automaticky dôvodom na ukládanie trestu odňatia slobody postupom podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. s vylúčením možnosti uloženia iného druhu trestu namiesto trestu odňatia slobody (viď R 85/2015).

Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanom prípade okresný súd správne, citlivo a v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal aj na spôsob spáchania činu a pohnútku obžalovaného. Z obsahu predloženého spisu nie je sporné, a túto okolnosť nenamietal ani prokurátor, že obžalovaný viedol motorové vozidlo iba po parkovisku pred miestom svojho bydliska z dôvodu, že chcel preparkovať motorové vozidlo tak, aby ho mohol pred plánovaným predajom povysávať. Ak teda okresný súd rozhodol o uložení peňažného trestu obžalovanému, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného zákona a aj v súlade s vyššie uvedenou súdnou praxou. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje ani znaky neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby, odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.